

Megfelelőbbek a Zsótér-ház megvásárlását.

Szeged, július 7. (Saját tudósítónktól.) A júniusi közgyűlés, mint ismeretes, hosszú csata után névszerinti szavazással úgy határozott, hogy a város hatszázhuszezer aranykoronáért megvásárolja a Széchenyi-téri Zsótér-házat a Bach-testvérektől. A szótöbbséggel hozott határozatot, mint az előrelátható volt, megfelelőbbek a törvényhatósági bizottságnak azok a tagjai, akik ha nem is foglaltak állást a házvétel ellen, de tulzottnak találták a közgyűlés által elfogadott 620.00 aranykoronás vételárát.

A bizottsági tagok körében Kőrmendy Mátyas indította meg a felelbbzési mozgalmat és értesülésünk szerint a hét végén már be is adja a tanácshoz felelbbzését, amelyet rajta kívül még számos városi képviselő alá írt. A felelbbzés arra a szakértői véleményre épül fel, amelyet a Kőrmendy Mátyas által felkért építészek készítettek a Zsótér-ház megvizsgálása után. A felkért nyolc szakértői véleménye szerint ugyanis a Zsótér-ház értéke alig négyszázezer aranykorona, a tanács tehát javaslatában ötven szá-

zalékkal tulbecsülte a ház értékét.

A felelbbzés ügyében Kőrmendy Mátyas a következőket mondotta:

— A felelbbzést alá fogják írni mindazok a városatyák, akik a közgyűlésen nem szavazták meg a tanács javaslatát, tehát a külvárosrészek, a tanyavilág képviselői, sőt számos belvárosi városatyája is. A házvétel ellen nincs kifogásunk, csupán a vételárát tartjuk tulzottnak, így a közgyűlési határozatnak csupán a vételárra vonatkozó részét felelbbzük meg. A ház megvásárlását ugyanis a város érdekében állónak tartjuk. A felelbbzés aláírói között szerepel dr. Új József, Kóds Elemér, dr. Dobay Gyula is. Wimmer Fülöp szintén bejelentette, hogy a felelbbzést aláírja s ha a felelbbzés határidőig nem érkezik haza, meghatalmazottal íratja azt alá. A felelbbzés megszerkesztésére dr. Dobay Gyulát kérjük fel.

A Zsótér-ház ügyének aktái tehát a júniusi közgyűlés határozatával nem zárulnak le véglegesen.

Döntött a lakáshivatal a felsőtanyai rendőrlakás ügyében

A város szabadon rendelkezhetik Pottyondy Miklós lakásával.

Szeged, július 7. (Saját tudósítónktól.) Részletesen beszámolt a Szeged arról a bonyolult lakásügyről, amely eléggé éles helyzetet teremtett a város hatósága és az államrendőrség szegedi kapitánysága között. Megírtuk, hogy dr. Simkó Elemér tb. főügyész, a szegedi lakáshivatal elnöke tárgyalást is tartott ebben az ügyben, amelyen a felek előterjesztették ellentétes álláspontjaikat, érveket sorakoztattak fel azok támogatására és különböző miniszteri rendeletekre hivatkoztak.

Az érdekes és a maga nemében talán egyedülálló lakáspör Pottyondy Miklós rendőrfelügyelő felsőtanyai lakása körül robbant ki. Pottyondy Miklós ugyanis, mivel súlyosabb természetű szolgálati szabálytalanságok miatt felfüggesztették állásától, kénytelen kiköltözni lakásából, amelyben már mint városi rendőrtiszt lakott, mint természetbeni lakásban. A kapitányság vezetője Pottyondy Miklós utódának: Oroszlány Dezső rendőrfelügyelőnek akarta a lakást átadni, azonban a város tanácsa ragaszkodott a lakás felett való rendelkezési jogához és a lakást Balassa Józsefnek, a felsőtanyai közséj bírónak adta ki. Balassa József eddig egy-szobás szükséglakásban lakott családjával együtt.

Dr. Simkó Elemér lakáshivatali elnök már meg is hozta határozatát ebben a lakásügyben. A határozat, amelyet már kézbesítettek is a feleknek, többek között a következőket mondja:

„A szegedi lakáshivatal Oroszlány Dezső rendőrfelügyelő szegedi lakosnak azt a kérelmét, amellyel a Pottyondy Miklós rendőrfelügyelőnek Felsőközponton Szeged szab. kir. város tulajdonát képező házban levő lakását a saját részére és az általa Szegeden a Kálmán-utca 4. sz. házban bérben tartott lakását Pottyondy Miklós részére a lakásrendelet értelmében kiutalni kéri, elutasítja.

Egyben a tárgyaláson előterjesztett kérelem alapján a Felsőközponton Pottyondy Miklós által használt három szoba, előszoba, konyha, kamra, istálló, egy alsó kamra és pincehelyiségekből álló lakást a Pottyondy Miklós rendőrfelügyelő által történő kiürítés időpontjától kezdődőleg Szeged szab. kir. város közönsége részére utalja ki a Felsőközponton szolgálatot teljesítő mindenkori tisztviselő részére.

Továbbá az ugyancsak Felsőközponton fekvő,

Szeged város tulajdonát képező u. n. állatorvosi lakban levő, ezidőszent a szolgálatot teljesítő városi tisztviselő által lakott egy szoba, konyha és mellékhelyiségekből álló lakást Oroszlány Dezső rendőrfelügyelő részére a megüresedés időpontjától kezdődőleg kiutalja.

A határozat indokolása szerint az érdekelt felek egyező előadásából tényként megállapította a lakáshivatal, hogy a kérdéses lakásban ezidőszent is Pottyondy Miklós lakik és így Szeged város lakáskijelölési jogát határidőn belül gyakorolta. A bemutatott tanács iratokból és belügyminiszteri rendeletből megállapította a lakáshivatal azt is, hogy a volt városi rendőrségi alkalmazottak által Szeged várostól élvezett természetbeni lakások nem tartoznak a rendőrségnek átadandó helyiségek közé, hanem az ezek felett való rendelkezési jog kizárólag Szeged városát illeti meg. Megállapította a lakáshivatal, hogy a város tanácsa fenntartotta magának a lakás felett való rendelkezési jogát, amikor azt ideiglenesen, bármikor visszavonhatólag Pottyondy Miklós rendőrfelügyelőnek adta át lakbérfizetés ellenében és a város hatósága és a rendőrség között létrejött egyezség értelmében megállapodtak a felek abban, hogy Pottyondy Miklós ebben a lakásban lakhat, míg Felsőközponton teljesít szolgálatot, ha azonban bármely címen hivatalától megválna, a lakás a város rendelkezésére száll vissza. Határozatát a lakásrendelet alapján hozta meg a lakáshivatal, mert a rendelet határozottan előírja azt, hogy a kijelölési jog gyakorlása esetén a kijelölt személy számára kell a lakásigazolványt kiállítani, ha a megjelölt személy maga háztulajdonos. Már pedig ebben az esetben a háztulajdonos Szeged város saját maga használatára kérte a lakás kiutalását. Balassa Józsefnek ugyanis, mint a város tisztviselőjének, a szervezeti szabályzat értelmében joga van természetbeni lakásra. A lakásrendelet világosan kimondja, hogy közszolgálati alkalmazott által bérelt lakást hivatalból kell igénybevenni és az új, áthelyezett tisztviselőnek kell kiutalni, kivéve, ha abba a háztulajdonos maga kíván beköltözni.

Értesülésünk szerint a lakáshivatal határozatát az államrendőrség szegedi kapitánysága mefelelőbbek a lakásügyi kormánybiztoshoz.

Az ujszegedi nagy football-csata.

Nem győzött a bajnokcsapat.

Szeged, július 7. (Saját tudósítónktól.) Vasárnap este tízkor a Tisza homokos kertjében a sültek, torták és feketék után és a borok kezdetén tizenegy lelkes és kipirult footballista ércesen és hangosan rázendített, hogy Nem lehet a SzAK-kal kikukoricázni... Idegenek, békések, sörözők meglepetten nézték ezt a szokatlan kerti dalolást és aztán mégis megnyugodtak: a Szegedi Atlétikai Klub majdnem megverte a magyar bajnokcsapatot... Azt a bajnokcsapatot, amelyet éppen úgy ismernek és csodálnak a torreadorok hazájában, a Riviera partján, a császárok városában és a németek hazájában. Azt a bajnokcsapatot, amelynek tizenegye közül kilenc legény viseli a magyar válogatott csapatban a címeres meggypiros inget... A Szegedi Atlétikai Klub, a piros-fekete legények, akik évekig viselték a vidéki büszke bajnoki sapkát és akiket egy rövidke idő óta nagyon is szeret a szerencsétlenségisten, vasárnap, izzó júliusi délutánon 2:2-re végeztek a kék-fehérek világhíres csapatával.

A sültek, torták, feketék és fagyaltok végén és a borok kezdetén a virágos fehér asztalok mellett nyolc olyan footballista ült, akik májusban Párisban is voltak és látták, amikor a lengyel győzelem után az alkonyatban ott lengt a magyar trikólór az olimpiász sárga árbócán. És azt is látták a Sade de Paris-ban, amikor az egyiptomi rettenetes délután után összegöngyölték a háromszinű zászlót... Ott ült nyolc olimpiai footballista: Kropacsek, Mandl, Kertész II., Nadler, Orth, Molnár, Opat és Jenny... Egy egész kis válogatott ült a borok körül, akiknek Párisban az utolsó győzelem után, amikor a legmagasabb árbócra szaladt fel a trikólór, el kellett volna énekelniök valahol fönt, magasan a Montmartre dombjain, hogy „Nem lehet a magyarokkal kikukoricázni...” Most, egy hónappal később hallgatták, amint Szeged fiai diadalmasan dalolták ezt az igazi győzelmi footballista dalt.

Az MTK vasárnap lent volt Szegeden. Nem egy

megpréslt második csapat, nem egy szürke tartalékcsoport. Egy legénység, amely megnyerte a magyar bajnoki sapkát, egy komplett legénység, amelynek ezerszer tapsoltak tizezrek a tribünökön.

Ez a vasárnap méltán volt ünnepe Szeged egész sporttársadalmának. Mindenki mérlegelte és mindenki tudta azt, hogy mit jelent ez a mérkőzés, amikor egy világhíres együttes, amely csak néhány nap előtt jött győzelmesen haza egy hosszú német túráról, amelyen csak diadalok voltak. Egy világhíres futballcsapat jött le önzetlenül Szegedre, az elfelejtett és betemetett Porvárosba, amely annak ellenére, hogy az első a vidéki városok között, de még is csak nagyon... vidék. Az MTK Hungária-uti klubháza most egy arannyal kivarrott piros-fekete selyemzástól őriz, amellyel megmutatta a SzAK, hogy tudja és értékeli az elmúlt vasárnapot.

Háromezernél többen szorongtak az ujszegedi pályán vasárnap és ez a háromezer jelent legalább annyit, mint amikor a futball olimpiász döntőjén a nagyszerű columbesi stadion tribünjein százazren szorongtak és csodálták a felkelő napos zászlaju uruguay-ak és a fehérkeresztes svájciak játékát. Szeged — százezer ember városa — Páris milliók városa, a városok városa.

A tribün tetején a kék-fehér, meg a piros-fekete zászló leng. Háromezren szoronganak délután hatkor, amikor a katonazenekar indulója közben a kék-fehérek a pályára lépnek. Hatezer tenyér tapsol ebben a pillanatban, most muszáj tapsolni: az MTK az ujszegedi pályán!

Egy-két bombát küldenek a kék-fehérek Kropacsek kapujára és mikor egy magas, vékony fiú küldi bombáját a kapura, ezren kiáltanak fel:

— Orth! Orth Gyuri!

Kijöttek a szegedi fiúk is fehérben. Egy perc múlva Langfelder bíró sipol és a középre áll a két kapitány: Nyul és Beck II. A SzAK választ, MTK kezdi.

Csönd. Egy kiáltás sem hangzik a tribünökön. Találgatják az emberek: Milyen lesz a gólzápor, négy, öt, talán hat... fölényes kék-fehér támadások. Orth, mint egy vezér irányítja a csatársort. Hajszálpontosan tolja előre a labdát, csak bele kell futni. Hol Molnár szökik, hol Opat. Most Jenny szalad le Orth labdájával. A közönség most Nadler csodálja, a kis ördögös embert, a dribli, a trükkök nagymesterét. Egy-egy ujszerű csel után hangos tapsot kap.

A fehérek, a szegedi fiúk elfogódottak. Nem mernek labdára menni, nem mernek emberre menni. Nagyon is érdek, hogy kívül játszanak. A közönség már megsemmisítő gól zuhatagtól tart és szimpátiájával egyre inkább a kék-fehéreket támogatja. Amikor a SzAK védelem veszélyes helyzetben gyöngén a kapushoz plasszirozza hátra a labdát, gunyosan, sőt kárörvendően kiáltoznak:

— Haza! Haza!

A tizedik percben a kék-fesér csatársor gyönyörű akciói kezd, a 16-os vonalon Orthnál van a labda, aki egy pillanat alatt éles, lapos labdát küld a balsarokba. Gól... Az első... Bartzter utána néz a labdának. Nem is volt ideje behelyezkedni. Hatezer tenyér tapsol. Mintha itt mindenki MTK párti lenne.

Az MTK kapuhoz a 15. percben kerül át végre először a labda. Egy véletlen és erőltet támadás. Megyeri gurítja Kropacsek kezébe a labdát. Most megint sok-sok kék-fehér támadás. A bíró sokat füttyöl. Opat „erélyesen” játszik. Öt perc múlva gyönyörű MTK támadás, az öt csatár egymásután emeli a labdát, Orth Opatához passzol, félmagas bomba a balsarokban: a második gól! És ismét megszólalnak a tenyerek.

A SzAK lassan-lassan felnyomul, támadások és befejezetlen akciók. De mintha már kissé otthonosabban mozognának. Már labdára és emberre is mennek. Klonkay, Beck magaslanak ki. A SzAK hávédeken csak nagyon ritkán jutnak át a kék-fehérek. Korner az MTK kapu előtt. Kropacsek szépen menti. Most végre a SzAK is kap egy hatalmas tapsot: Orth és Horváth közelharcból a szegedi beck kerül ki győztesként. Klonkay és Simóka szinte percekint dobják frontba a csatársort. Ujabb korner az MTK kapu előtt. Wahl fejele a kapu fölé. Ujabb SzAK támadások és a 40. percben Megyeri fogja a szélső beadását és szép gólt lö. 2:1! És fölmelegszik a közönség és ünnepli a fehéringeseket. Talán kiegyenlíteni is lehet...

És tíz perc múlva kezdődött a második féldő és megtörtént, amit senkisé gondolt és amit senkisé várt. Az első féldő negyvenedik percéig 2:0-ra vezet az MTK és a második féldő közepén 2:2!

A tempó láthatólag erősebb és egyre fokozódik. A SzAK a lelkével és egész tudásával küzd. A közönség is fölmelegszik, csupa lelkes biztatás. Bartzter szépen véd. Beck és Horváth áttörhetetlenek. Klonkay, Simóka, Csáki száz labdát küldenek előre. Már a negyedik percben nagyszerű gólhelyzet. Egy hosszan előre adott labdával Ördög